

MESAJ DE SOLIDARITATE

Doamnelor si domnilor,

Profanarea a 130 de morminte din Cimitirul evreiesc Giurgiului nu este o simpla intimplare. In Romania constructia democratica a statului de drept a dat posibilitate de exprimare tuturor opiniilor. Vocea extremistsimului de sorginte legionara, vocea urii si a discriminarii, vocea nationalismului extrem s-au auzit din primele momente ale tranzitiei spre democratie. In timp ce manifestarile de antisemitism si negare a Holocaustului sau cultul criminalilor de razboi riscau sa impiedice inscrierea Romaniei in trendul tarilor moderne cu o democratie consolidata, intirziind aderarea tarii la NATO si UE, statul roman a adoptat OU 31/2002 *privind interzicerea organizatiilor si simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob si a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii*, iar in 2004 a recunoscut oficial responsabilitatea guvernului Antonescu pentru Holocaustul evreilor din Romania si din teritoriile administrate in perioada 1941-1944, prin asumarea *Raportului final* al Comisiei Wiesel.

In pofida acestor decizii politice de reconciliere cu propriul trecut, de consolidare a unor noi valori civice de convietuire intre cetatenii Romaniei, a afirmarii vointei politice de a recunoaste dreptul fiecarui cetatean de a-si afirma identitatea etnica, religioasa, culturala, manifestarile antisemite sau cele discriminatorii au continuat. Pe internet, in presa scrisa sau audio-vizuala, in mitinguri sau marsuri de strada reprezentanti ai urii fata de cel care este diferit de majoritate, au expus oprobiului public in primul rind evreul, dar sa nu uitam romii si homosexualii. De ani de zile, in spatiul public, persoane, cu mai mult sau mai putina influenta, nu inceteaza sa incite impotriva evreilor de o maniera ce aminteste de ideologia legionara.

In noiembrie 2006, presedintele filialei Bucuresti a Uniunii Vatra Romaneasca scria presedintelui Romaniei:

“În România, bucurati-vă de vestea cu care venim, nu a fost nici un Holocaust! Nici măcar în vizită! Nici tu holocaust, nici tu genocid, nici tu pogrom! Nici pe vremea lui Antonescu si nici cu altă ocazie! Le-am pierdut pe toate! Cine stie, poate că altă dată îl vom face pe holocaust, si-l vom face ca lumea, cu acte-n regulă! Cu martori, cu documente, cu victime garantate...”

In Romania Mare din 15 iunie 2007 se putea citi :

“În sufletul fiecărui român, evreul nu are un loc cinstit, că de-a lungul istoriei noastre evreii nu au adus nimic bun cu ei de unde au venit! I-am primit de milă si ne-au devenit stăpîni peste noapte! A venit apoi războiul si Maresalul Antonescu i-a protejat mai mult ca oricine, ca ei să-l acuze de tiran si criminal de război, acuzînd blajinul Popor Român de crime pe care nu le-a comis si pentru care ne cer despăgubiri”.

In ianuarie 2007, primaria orasului Timisoara, in ciuda unor proteste justificate, acorda titlul de cetatean de onoare unei persoane care considera ca evreii sint vinovati de a fi fost exterminati de Antonescu.

In 6 octombrie ac, cind institutiile publice comemorau victimele Holocaustului din Romania, un cotidian publica o noua scrisoare deschisa semnata de acelasi presedinte al filialei Bucuresti a Uniunii Vatra Romaneasca, adresata presedintelui tarii, prim ministrului si presedintilor celor doua camere ale Parlamentului, in care consemna:

“Ne referim la intenția de a se ridica la București un monument în amintirea evreilor și țiganilor, victime ale pretinsului genocid săvârșit de guvernul Ion Antonescu. În realitate, ceea ce s-a întâmplat cu evreii și țiganii deportați de Antonescu dincolo de Nistru nu a fost un genocid, ci un gest de legitimă apărare al autorităților, care s-au văzut confruntate,

în plin război, cu comportamentul lipsit de loialitate al unor evrei și țigani,..., un monument al suferințelor evreiești pricinuite de români trebuie ridicat numai după ce se va înălța mai întâi Memorialul Românilor care au suferit de pe urma evreilor, căci nu au fost puțini acești români, cum nu au fost puțini nici evreii care s-au dedat sistematic la crime împotriva românilor, a statului și a neamului românesc”.

Pe 27 oct ac, la OTV, vicepresedintele Senatului si lider al PRM a afirmat ca : "in Romania nu a fost Holocaust" si ca "evreii ne-au jefuit de ne-au scos ochii".

Astazi in Romania intilnim nu numai simboluri sau expresii antisemite si negationiste, dar si actiuni inspirate de astfel de mesaje.

Nu de putine ori am sustinut, in pofida celor care mai cred ca libertatea de expresie este neingradita, ca de la vorba la fapta uneori nu trece nici macar o secunda. Sa nu uitam ca exterminarea evreilor in Holocaust a fost posibila prin punere in practica a ideologiilor antisemite care au incurajat in oameni cele mai primitive prejudecati fata de semenii lor.

In 2002, pe fatada TES au aparut inscriptii antisemite. In opinia autoritatilor abilitate cu investigarea cazului, suspectul a fost un personaj psihopat.

In martie ac, de Pesah, pe cladirea in care isi are sediul Comunitatea Evreiasca din Cluj-Napoca au fost scrise mai multe inscriptii antisemite si svastici.

In oct ac, pe Monumentul martirilor evrei din Bistrita a fost inscrisa svastica. As putea da si alte exemple cu distrugerii sau furturi din sinagogi sau profanari de cimitire evreiesti din ultimii 3 ani. De fiecare data acelasi autor necunoscut.

In urma cu o saptamina, in cimitirul unde ne aflam astazi violenta antisemita a atins apogeul: 131 de morminte profanate. O pripita si nefericita reactie a institutiilor abilitate ne lasa sa intelegem ca nu este antisemitism, ci vandalism, iar autorii ar putea fi minori.

Nu s-a intrebat nimeni de citi minori ar fi nevoie sa distrugi atitea morminte, nu s-a intrebat nimeni de ce se intimpla intr-un cimitir evreiesc, de ce tocmai in timpul unor importante sarbatori evreisti?

De fiecare data cand institutiile abilitate ale statului au fost solicitate sa se pronunte in legatura cu mesaje simbolice ce ar putea intra sub incidenta legii 107/2006, solutia a fost neincepera urmaririi penale.

Institutul National pentru Studierea Holocaustului din Romania-*Elie Wiesel* a inteles ca diminuarea manifestarilor de antisemitism sau negationism presupune educatie, civism si toleranta. Am desfasurat programe educationale cu profesori. Am participat si dorim sa extindem pregatirea celor din justitie si ministerul de interne pentru a intelege importanta perfectionarii si aplicarii legilor privitoare la combaterea discriminarii, a rasismului, a antisemitismului sau a negarii Holocaustului. Atunci cand intervine violenta fizica, educatia este slab productiva si trebuie sa intervina puterea legii.

In fata celor vazute astazi aici, nu putem decit sa ne exprimam solidaritatea cu Comunitatea evreilor din Romania. Totodata solicitam Ministerului Internelor si Reformei Administrative profesionalism si hotarire in aplicarea legii. Cu totii trebuie sa fim constienti de efectele antiomane pe care le provoaca simbolurile si mesajele extremiste care indeamna la ura si dispret.

Alexandru Florian

Director executiv

Institutul National pentru Studierea

Holocaustului din Romania *Elie Wiesel*